

Alene en viden om, at en sådan sanktion kan træde i kraft, vil givetvis få en række forældrepar til at tage sig mere af deres børn – før kommunen gør det og sender dem regningen.

Til punkt 9

Med finansloven for indeværende år blev der indgået en aftale mellem et antal partier i Folketinget om at etablere forsøg i en række kommuner med en såkaldt »helhedsskole«. Disse planer bør stoppes øjeblikkeligt. Der er nemlig tydeligvis ikke tale om nogen helhedsskole, men om en heldagsskole, hvis skjulte formål er at løse et pasningsproblem for forældrene.

»Der er tale om verdens længste eftersidning«, har en kendt børneekspert sagt om helhedsskolen. Det er selvsagt uhyrligt, hvis alle skolebørn nu skal være tvunget til at være i et skole- og institutionsmiljø hele dagen.

Skolebørn skal ikke fratages muligheden for at komme hjem til sig selv, hvor de stille og fredeligt kan lege, læse lektier og børne- eller ungdomsbøger, være sammen med deres far, mor, bedstemor, tante Olga, naboens kat – eller bare kede sig.

Den såkaldte »helhedsskole« er et skridt i en forkert retning: Mod mere institutionstilværelse for børnene og de unge. Der er brug for det modsatte: Mere privatliv, hjem og familie – og mindre institutioner og offentlige løsninger.

Til punkt 10

Alvorlige forældresvigt ligger ofte til grund for børns og unges kriminalitet. Når unge under den kriminelle lavalder begår lovovertrædelser, kan man i stedet for at straffe de unge straffe deres forældre. Ellers i det mindst pålægge forældrene visse sanktioner.

Dette er filosofien bag et lovforslag om unge kriminelle, som var til behandling i det britiske parlament i 1997. Et af elementerne i dette forslag angår forældres ansvar for deres børns adfærd, idet der foreslås indført en såkaldt »parenting order« (= påbud om forældres ansvarsforpligtelser). Lovforslaget blev udarbejdet på grundlag af det engelske indenrigsministeriums debatoplæg om håndtering af ungdomskriminalitet fra september 1997. Debatoplægget har titlen »Tackling youth crime – A Consultation paper«. Det foreslås f.eks. her, at en domstol i forbindelse med en straffesag mod en ung under 18 år skal kunne pålægge den unges forældre at deltage i undervisnings- og vejledningslektioner eller opfylde andre krav, der har til for-

mål at sikre, at de fremover drager tilstrækkelig omsorg for deres barn.

Manglende overholdelse af påbudet kan efter forslaget straffes med en bøde på indtil 1.000 pund (= 11.000-12.000 dkr.).

Det foreslås med nærværende forslag at følge denne »Englands-model« og indføre sanktioner over for forældre, hvis børn eller unge overtræder loven. Meningen er naturligvis at få flere forældre til at vågne op og tage sig mere af deres egne børn og unge. Ellers falder hammeren.

Økonomiske konsekvenser

Det anførte 10-punkts-program til genprivatisering af forældreansvaret og forældreopgaverne vil give anledning til såvel offentlige udgifter som offentlige indtægter og især besparelser:

På udgiftssiden er det indlysende, at punkt 2 (længere barselorlov) og punkt 7 (særforanstaltninger for adfærdsvanskelige børn, som fjernes fra skolens normale klasser) koster en hel del offentlige skattekroner. Det er imidlertid ekstraudgifter, der givetvis i løbet af nogle år vil blive mere end opvejet af meget store offentlige besparelser. Således vil punkt 1, 4 og 6 (ansvarlighedsbrevkampagnerne) og punkt 3 (taxameterbetaling for institutionspasning af børn) give anledning til offentlige besparelser, som bliver i milliardklassen. Punkt 9 (stop for helhedsskolen) vil herudover alene spare de offentlige kasser for 350 mio. kr.

Punkt 8 (ressourcestærke forældres betaling for egne forsømmelser) vil give indtægter til de offentlige kasser, men forhåbentlig først og fremmest medvirke til en adfærdsændring hos forældrene, som vil mindske behovet for offentlig indsats over for børn og unge.

Punkt 10 (straffesanktioner over for forældre, hvis børn begår kriminalitet efter »Englands-modellen«), vil netto næppe påvirke de offentlige budgetter nævneværdigt.

Den samlede økonomiske virkning af dette 10-punkts-program vil i løbet af få år være en budgetforbedring på de offentlige budgetter af meget betydelig størrelse.

Det vigtigste er imidlertid effekten på børn og unges vilkår og opvækst. Den vil være uvurderlig.

Der er i dag så mange sikre tegn på, at et stort antal børn mistrives i Danmark, at der bør ske et kursskifte i familie- og børnepolitikken.